

[Socialministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, der ogsaa gav Lovforslagets Principper Tilslutning, fremsatte en lang Række Bemærkninger til dets forskellige Bestemmelser, men uden at det ærede Medlem stillede noget af Spørgsmaalene op saaledes, at der var Anledning for mig til at besvare dem her. Det ærede Medlem henviste tværtimod Forhandlingerne om alle disse Problemer til det Udvalg, der skal nedsættes. Jeg skal derfor ikke komme ind paa et Forsvar for Lovforslagets Bestemmelser paa de Punkter, som det ærede Medlem her omtalte, idet de ogsaa efter min Mening bedst forhandles i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget kunde ikke lade være at holde en af de sædvanlige Taler om Landbrugets fortvivlede Stilling og var paa Grund af denne Landbrugets Stilling heller ikke særlig velvillig stemt over for den foreliggende Lovgivning. Det ærede Medlem tog fejl, naar han mente, at det er den Arbejdsgiver, der beskæftiger Arbejderen paa det Tidspunkt, da han skal have Ferie, som skal udbetale ham Feriepengene. I Lovforslaget er det fastsat, at Ferieaaret, den Tid, hvori Feriegodtgørelsen skal indtjenes, gaar fra 1. April til 31. Marts, og fra den 2. Maj begynder den Tid, hvori Ferien kan falde. Og da er det ikke sikkert, at han er hos den Arbejdsgiver mere, hos hvem han har tjent Pengene til de 6, 8, 10 eller 12 Dages Ferie, som han skal have, han kan være hos en helt anden Arbejdsgiver, og med denne maa han saa forhandle om, paa hvilket Tidspunkt han kan komme til at holde Ferie. Men Pengene til at holde Ferie for har han jo faaet paa sine Mærker hos de andre Arbejdsgivere, han har arbejdet hos i det Regnskabsaar, der ligger forud for 1. April. Der er altsaa i Virkeligheden kun Spørgsmaal om at forhandle sig til Rette om, paa hvilket Tidspunkt Ferien kan falde, og for Landbrugets Vedkommende er man ud fra den praktiske Opfattelse, som er gjort gældende af de Medlemmer inden for Regeringspartierne, som er kendt med Landboforhold, gaaet til at foreslaa den Ordning, at der kan foretages en Deling af Ferien.

For øvrigt gælder dette ikke alene Arbejderne i Landbruget, men ogsaa dem i sæsonbetonede Fag og i smaa Haandværksvirksomheder, hvor dette at skulle undvære en Mand, hvis det f. Eks. er en Virksomhed med kun 2 Mand, 12 Dage i Træk paa et Tidspunkt af Sommeren kan være uheldigt. Der maa tages et rimeligt Hensyn til Virksomhedernes Tarv, saaledes at Ferien falder paa den Tid, hvor den paagældende Arbejds-

giver bedst er i Stand til at undvære Arbejderen og lade ham holde Ferie, men dog saaledes, at Halvdelen af Ferien saa vidt gørligt skal falde inden for den Tid, der er angivet i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen begyndte med at polemisere mod et Lovforslag, der ikke er fremsat. Man kan ikke forlange, at jeg paa et tidligt Tidspunkt skal udtale mig om, hvad der vil komme til at staa i et Lovforslag. At jeg ikke kan give Offentligheden Oplysninger om et Lovforslags Indhold, før det er endeligt udarbejdet, maa det ærede Medlem ogsaa i Fremtiden finde sig i.

Hvad de Ønsker angaar, som blev fremsat af det ærede Medlem, har jeg i alt Fald for Medhjælpernes Vedkommende givet et Svar. Med Hensyn til Lærlingene er der i den sidst forløbne Rigsdagssamling gennemført en Lovgivning, der var et meget betydeligt Fremskridt. Og jeg tror, det er meget sundt, at man lader en Lov af den Art blive ført ud i det praktiske Liv, før man begynder at ændre paa den. Derfor er det rimeligt, at Lærlingene holdes uden for denne Lov, og at man for deres Vedkommende henholder sig til Lærlingeloven.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Kjær mente, at vi skulde have fortsat med at søge Ferie gennemført ved frivillige Overenskomster. Heroverfor maa jeg gøre opmærksom paa, at Venstre jo for adskillige Aar siden har været med til at gennemføre tvungen Ferie med Løn i Medhjælperloven, og paa mange Omraader har Venstre jo medvirket til Gennemførelse af Ferie for Tjenestemænd, kommunalt ansatte, Lærere o. s. v. Der er vel ikke noget urimeligt i, at man ogsaa fra Statens Side søger at skaffe dem, der ikke paa anden Maade har været i Stand til at faa gennemført en Ferieordning, en Ferie med Løn. Alle de, jeg nu har nævnt, har jo Ferie med Løn; det er jo ikke saadan, at en Lærer ikke faar Løn, naar han holder Ferie, og der er vel ikke mere Rimelighed i, at han skal have Løn, end der er i, at Arbejderen skal have Løn, ligesom jeg ogsaa synes, det er rimeligt, at Arbejderne har Ferie.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk havde ønsket, der skulde være en vis Anciennitet for at kunne faa Ferie. Jeg vil gerne pege paa, at gennem de Aar, hvor vi ad faglig Vej har gennemført Ferie, er man gaaet bort fra det Princip; der har været Enighed mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om, at det var en urimelig Ordning. Jeg kan nævne det Fag, jeg selv tilhører. Vi havde